

Παρακολουθήσεις συνέχεια.....

συνέχεια από τη σελ. 10

Η στάση αυτή μπορεί να έχει πολλές μορφές:

α) Σπάσμο της παρακολούθησης με το να τους ξεφεύγουμε. Αυτό εκτός των άλλων, προσφέρει και μια προσωπική ικανοποίηση.

β) Συγκέντρωση στοιχείων γύρω από την παρακολούθηση (φωτογραφίες «κυνηγών», συμβατικοί αριθμοί οχημάτων, φωτογραφίες οχημάτων, κλπ.)

γ) Δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών την στιγμή που κρίνει κανείς κατάλληλη.

δ) Ενημέρωση γνωστών και φίλων για ότι συμβαίνει και καθημερινή επικοινωνία μαζί τους.

Αυτό το τελευταίο προσφέρει τη δυνατότητα να μην μπορεί να γίνει καμμιά απαγωγή, απαρατήρητη.

ε) Διάφορες άσκοπες βόλτες που κα καταταλαιπωρούν τους κυνηγούς και να σπάζουν τα δικά τους νεύρα.

Αν σε καμμιά άσκοπη βόλτα σας εγκαταλείψουν, τόσο το καλύτερο.

στ) Εάν είναι «στημένοι» έξω από κάποιο σπίτι καλό θα είναι να ειδοποιηθούν δημιουργάφοι και κόσμος, δημιουργώντας κινητοποίηση, στο σημείο παρακολούθησης.

ζ) Ετοιμότητα και επιφυλακή για ενδεχόμενη έρευνα ή «εξακρίβωση στοιχείων».

η) Αντιστροφή των όρων και ... παρακολούθηση του «κυνηγού».

Διακριτική παρακολούθηση

Σ' αυτήν, οι «κυνηγοί» συγκεντρώνουν στοιχεία. Γι' αυτό προσπαθούν να μην γίνουν αντιληπτοί.

Τα μέσα που χρησιμοποιούν είναι:

«Στήσιμο» έξω από το σπίτι του «θηράματος». Αυτό είναι απαραίτητο για να υπάρχει έλεγχος εισόδου-εξόδου.

Φυσικά, το στήσιμο γίνεται από κάποια απόσταση, αλλά οπωσδήποτε με τρόπο που να υπάρχει ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ. Αυτό το τελευταίο είναι σημαντικό τόσο για το αρχίνισμα της παρακολούθησης όσο και για την συνέχειά της. Εάν χάσουν την οπτική επαφή τότε η παρακολούθηση οδηγείται σε αποτυχία.

Πολλές φορές, για την οπτική επαφή υπάρχει ένας παρατηρητής, ο οποίος με κάποιο τρόπο ειδοποιεί τους υπόλοιπους, που είναι κρυμμένοι, ότι φεύγετε από το σπίτι. Αυτοί μπορούν να ξεκινήσουν ενώ αυτός δεν δείχνει τέτοια πρόθεση.

Για να αντιληφθεί κανείς αν τον παρακολουθούν χρειάζεται πρώτα απ' όλα παρατηρητικότητα, μνήμη, χαρτί, μολύβι, κέφι και άνεση χρόνου.

Αν πρόκειται να πάτε κάπου και δεν θέλετε «κολαούζο» εάν δεν έχετε χρόνο να διαπιστώσετε αν σας παρακολουθούν καλύτερα αναβάλλετε ότι έχετε να κάνετε.

Αυτοί που «κυνηγούν» πρέπει να γνωρίζουν φατσικά το «θήραμα». Επειδή δύναμη θέλουν να βεβαιωθούν ή πολλοί δεν σας ξέρουν (ισως ένας ή δύο) θα σας κυτάξουν επίμονα προσπερνώντας.

Προσπαθείστε και σεις να συγκρατήσετε τα χαρακτηριστικά τους.

Να είσθε ήρεμοι και να μην προκαλείτε. Είναι πολλοί, μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότεροι από όσους βλέπετε και κυρίως οπλοφορούν ή είναι εκπαιδευμένοι για καυγά. Τέλος είναι όργανα της εξουσίας. Γιαυτό χρειάζεται πρεμία και εξυπνάδα.

Πώς θα τους αντιληφθείτε:

Στην πεζή παρακολούθηση, οι «κυνηγοί»:

α) Προσπαθούν να δείξουν αδιαφορία για την παρουσία και τις κινήσεις σας.

β) Στέκονται σε ασυνήθιστα σημεία γύρω από το σπίτι σας, όπως π.χ. γωνίες όπου αποκλείεται να έχουν ραντεβού.

γ) Προσπαθούν να κρύψουν τα χαρακτηριστικά τους όταν τους πλησιάζετε (ανάβοντας π.χ. τσιγάρο, φυσώντας τη μύτη τους, στρέφοντας αλλού το πρόσωπό τους όσο κι αν τους κυτάζετε επίμονα, ή προσπαθώντας να έχουν το κεφάλι ή το πρόσωπό τους) παρουσιάζουν δηλ. τα λεγόμενα «νευρικά τικ».

δ) Εχουν συνηθισμένο παρουσιαστικό που δεν προκαλεί υποψίες. Αν τη στιγμή που βαδίζετε σε απόμερο σχετικά δρόμο, αντιληφθείτε κάποιον σε αρκετή απόσταση πίσω σας, διατηρείστε ένα μέσο ρυθμό βαδίσματος και ξαφνικά κάντε μεταβολή και αλλάξτε το ρυθμό του βηματισμού σας. Η έκπληξη και η αμηχανία του ή η άμεση αλλαγή πορείας του θα τον προδώσουν. Μην επιχειρήσετε το πείραμα αυτό σε τελείως έρημο δρόμο, δεν μπορείτε να ξέρετε τις προθέσεις των «κυνηγών».

Ενώ βαδίζετε, διαλέξτε ένα μικρής κυκλοφορίας δρόμο. Προσποιηθείτε ότι στρίβετε σε κάποια γωνία όπου υπάρχει μεγάλο όχημα και σας καλύπτει, και περιμένετε. Αν το άτομο που έρχεται πίσω σας εκπλαγεί βλέποντάς σας σταματημένο και δείχνει αναποφασιστικότητα για το πού θα πάει, σίγουρα είναι «κυνηγός». Αφήστε τον να σας προσπεράσει και ακολουθήστε τον για λόγο. Από τις αντιδράσεις του θα καταλάβετε πολλά.

ε) Μπορούν να έχουν οποιαδή-

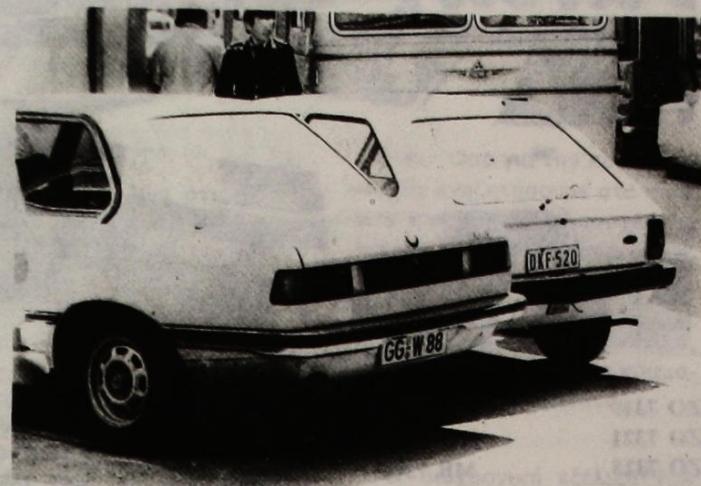
ΤΟ ΠΑΙΖΕΙ ΑΝΑΡΧΑΣ
ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠ..
ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΟ ΞΕΡΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΓΑΤΕΣ!

ποτε ηλικία ή φύλο. Να είναι νεαροί, ζευγαράκι, γυναίκες, ηλικιώμενοι ή κοπέλλες. Να κάθονται σε παρκαρισμένοι αυτοκίνητο κοντά στο σπίτι σας ή σε κάποιο καφενείο της γειτονάς σας.

στ) Ποτέ δεν είναι ένας ή δύο. Μπορεί να βρίσκονται σε παράλληλους δρόμους μπροστά σας και πίσω σας. Είναι οργανωμένοι, έχουν συνενοθεί και αλλάζουν συχνά θέση για να σας μπερδέψουν. Εκτός, από τους πεζούς υπάρχουν και οι εποχούμενοι (σε αυτοκίνητα ή μοτοσυκλέτες ή μηχανάκια). Ένας σωστός συνδυασμός των κινήσεών τους, τους κάνει δύσκολα αντιληπτούς.

Ποτέ σε ένα πολυσύχναστο δρόμο δεν μπορείτε να «μυριστείτε» τους «κυνηγούς». Ούτε

εάν έχετε σταθερό δρομολόγιο. Σ' αυτή την περίπτωση, αρκεί ένας μακριά από το σπίτι σας και οι υπόλοιποι σκορπισμένοι στα διάφορα σημεία του δρομολογίου σας.

Άτομα που ανεβαίνουν μαζί σας στο λεωφορείο και κατεβαίνουν στην ίδια στάση μαζί σας, πιθανό να είναι «κυνηγοί». Μπορείτε ανεβαίνοντας τελευταίοι να «δείτε» ποιος βιάστηκε να σας ακολουθήσει. Φυσικά, δεν έχετε δείξει την πρόθεσή σας ότι θα επιβιβασθείτε. Το ίδιο κάνετε και για την αποβίβασή σας. Αυτά δύλα δεν σημαίνουν ότι δεν μπορούν να ακολουθήσουν το όχημα που μπήκαν (ταξί ή λεωφορείο) από απόσταση με άλλο όχημα.

Αν ενώ βαδίζετε διαπιστώσετε περισσότερες από μια φορές το ίδιο όχημα να σας προσπερνάει ή συναντήσετε το ίδιο άτομο, μάλλον κάτι δεν πάει καλά.

Συνήθως, οι «κυνηγοί» βολτάρουν γύρω από το σπίτι σας, εάν τους είναι δύσκολο να «στηθούν».

Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται να δοθεί σε άτομα που «χτυπούν» το κουδούνι γειτονικής πολυκατοικίας και περιμένουν πολύ ώρα χωρίς να τους απαντήσει κανείς. Είναι πολύ πιθανό, να προσποιούνται, γιατί η ξαφνική εμφάνισή σας τους αιφνίδιας.

Αν κάποιος στέκεται σε διάβαση πεζών και ενώ έχει ανάψει το πράσινο δεν περνά απέναντι, αλλά αλλάζει αργά κατεύθυνση πιθανό να είναι «κυνηγός».

Σ' αυτή την περίπτωση είτε περιμένει να τον προσπεράσετε, ή —εφ' όσον κατοικείτε σε κεντρικό δρόμο— παρακολουθεί το σπίτι σας.

Οι αιφνιδιαστικές έξοδοι από το σπίτι σας, αναστατώνουν τους «κυνηγούς». Έτσι μπορείτε να τους «μυριστείτε» πιο εύκολα.

Αυτοί που σας παρακολουθούν συνήθως χρησιμοποιούν ασύρματο για να συνενούνται. Πιθανά «γουώκμαν» να είναι ασύρματοι.

Οι «κυνηγοί» έχουν ασυρμάτους στα αυτοκίνητά τους τόσο για επικοινωνίαν μεταξύ τους όσο και με το «κέντρο» που τους συντονίζει, δίνει οδηγίες και καλεί ενισχύσεις αν του ζητηθούν.

Οι «κυνηγοί» χρησιμοποιούν διάφορα κόλπα για να μη γίνουν αντιληπτοί. Π.χ. οδηγώντας μοτοσικλέτα φορούν κράνος. Μετά βγάζουν το κράνος και κυκλοφορούν με τα πόδια ή αλλάζουν μοτοσικλέτα χωρίς να φορέουν κράνος ή αλλάζουν σακάκια που τόχουν σε κάποια «καβάντζα» (συνήθως αυτοκίνητο με συνεργάτες τους). Γι' αυτό χρειάζεται προσοχή.

Η παρακολούθηση συνέχεια.....

ρίσματα (συνήθως σε γωνίες η σε πεζοδρόμια για να φεύγουν εύκολα), η πολύωρη παραμονή σε παρκαρισμένο όχημα ζευγαριού ή ατόμων, το ξεκίνημα κατά την έξοδο από το σπίτι σας, η έλλειψη ασφαλιστικού σήματος, είναι στοιχεία που βοηθούν στον εντοπισμό των «κυνηγών».

Στις παρακολου

συνέχεια από τη σελ. 11

Σε περίπτωση που έχετε όχημα εφαρμόζετε την τακτική «του λαγού». Μπαίνετε σε πλατεία με πολλή κυκλοφορία και πολλά στόμια εισόδους-εξόδου. Αφού κάνετε μερικούς γύρους (δύο π.χ.) την κατάλληλη στιγμή φεύγεται προς ένα από τους πολλούς δρόμους.

Τέλος, έχετε υπόψη σας ότι η διερεύνηση για «κυνηγούς» είναι ένα καλό κυνήγι. Από τη στιγμή που τους αντιληφθείτε ο κυνηγός είσθε εσείς. Ο όροι αντιστράφηκαν.

Καλό κυνήγι και καλή διασκέδαση.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Πιο κάτω δίνουμε μερικούς αριθμούς αυτοκινήτων (ενδεικτικά) που χρησιμόποιούνται για παρακολούθηση. Πολλοί από αυτούς έχουν δημοσιευθεί στο Βιβλίο του Γ. Καράμπελα: «Το Ελληνικό Αντάρτικο των Πόλεων 1974-1985».

Τους δίνουμε με αλφαριθμητική σειρά και ελπίζουμε να τους εμπλουτίσετε με περισσότερους.

Γι' αυτό το σκοπό μια βόλτα έχω από αστυνομικά τμήματα αποδίδει πάντα.

Προσοχή όμως! Μην σπιελώνετε τα νούμερα μπροστά τους εάν δεν το κρίνετε σκόπιμο.

Οι αριθμοί που δίνουμε χωρίζονται σε ελληνικούς και ξένους.

ZO 7319	KB 3540	OM 2267	YAB 2535	YZ 7094	YT 8186	XI 6223
ZO 7321	KO 4406	OM 2287	YAB 2546	YZ 7096	YT 8189	XI 7036
ZO 7325	MB 7248	OM 4995	YAB 2551	YZ 7102	YT 8192	XI 7584
ZO 9609	MI 3824	OM 5303	YAB 2601	YZ 7112	YT 8197	XK 1178
ZO 9698	MX 3035	OM 5309	YAB 2709	YZ 8900	YT 8301	XK 1831
ZP 6154	NA 8256	OM 5323	YAB 2786	YH 1150	YT 8305	XK 1835
ZT 7303	NI 3958	OM 5339	YAE 624 (MOTO)	YH 1190	YT 8309	XK 1836
ZT 7304	NO 9393	OM 5351	YAE 3124	YH 6119	YT 8311	XK 1837
ZT 7307	OB 1163	OM 5382	YAI 3400	YH 8634	YT 8312	XK 1842
ZT 7316	OB 5587	OM 5861	YAM 3360	YH 8946	YT 8317	XK 1853
ZT 7352	OB 5602	OM 9373	YAM 4825	YH 8970	YT 8324	XK 1858
ZT 7377	OE 133 (MOTO)	OM 9457	YAM 5018	YI 3348	YT 8327	XK 1864
ZY 7286	OE 138 (MOTO)	ON 3717	YB 668 (MOTO)	YM 908 (MOTO)	YT 8334	XK 1869
HE 1418	OE 144 (MOTO)	OO 6228	YB 1319	YM 1505	YT 8339	XK 1891
HE 1441	OE 231 (MOTO)	OO 8669	YB 1331	YM 1541	YT 8342	XK 1924
HE 1445	OE 2245	OO 9939	YB 1345	YM 1555	YT 8344	XK 1935
HE 1456	OE 4128	OT 6516	YB 1364	YM 1566	YT 8348	XK 1946
HE 1459	OE 4830	OT 6628	YB 1811	YM 1582	YT 8481	XK 1949
HE 1463	OE 7122	OT 7507	YB 1865	YM 1589	YT 8983	XK 1952
HE 1474	OZ 3307	OT 7508	YB 1905	YM 1907	YT 9035 (ΤΑΞΙ)	XK 1957
HE 1485	OZ 8900	OT 7518	YB 1918	YN 2464	YT 9766	XK 1996
HE 1489	OZ 8991	OT 7519	YB 1936	YN 3394	YY 1088	XK 2520
HE 1496	OZ 8994	OT 7520	YB 2783	YN 4741	YY 1094	XK 2693
HE 1521	OZ 8999	OT 7521	YB 2784	YN 5692	YY 1121	XK 3521
HE 1532	OZ 9004	OT 7527	YB 2785	YN 7882	YY 1153	XK 5777
HE 1537	OZ 9009	OT 7535	YB 2793	YN 8101	YY 1198	XK 6331
HE 1540	OZ 9013	OT 7541	YB 2797	YO 563 (MOTO)	YY 1709	XK 6361
HE 1543	OZ 9021	OT 7547	YB 3101	YO 568 (MOTO)	YY 1862	XK 9103
HE 1554	OZ 9026	OT 7552	YB 3107	YO 572 (MOTO)	YY 1873	XM 2898
HE 1606	OZ 9027	OT 7558	YB 3123	YO 574 (MOTO)	YY 1879	XM 3965
HE 1626	OZ 9039	OT 7563	YB 3153	YO 6034	YY 1895	XM 3980
HE 1632	OZ 9825	OT 7569	YB 3164	YO 1206	YY 2101	XM 3986
HE 1646	OZ 9842	OT 7571	YB 3166	YO 1396	YY 2108	XM 4008
HE 1659	OZ 9892	OT 2902	YB 3172	YO 2010	YY 2125	XM 4098
HE 1906	OZ 9895	OT 3105	YB 3176	YP 1185	YY 2140	XM 4107
HE 1923	OH 4010	OT 3130	YB 3180	YP 2117	YY 2148	XM 4113
HE 1932	OH 4011	OT 8416	YB 6639	YP 2359	YY 2150	XM 4124
HE 1934	OH 4013	OT 8505	YB 8003 (ΤΑΞΙ)	YP 2361	YY 2153	XM 4697
HE 1945	OI 2007	OX 8575	YE 4936	YP 2365	YY 2159	XM 5112
HE 1968	OI 2014	PB 5594	YE 4965	YP 2369	YY 2168	XM 5708
HE 1976	OI 2029	PB 614 (MOTO)	YE 7937	YP 2375	YY 2177	XM 5720
HE 1986	OM 1123	PN 9964	YE 7952	YP 2379	YY 2222	XM 5771
HE 1990	OM 1128 (ΤΑΞΙ)	PX 4369	YD 1643	YP 2385	YY 2264	XM 6925
HE 1991	OM 1130	TA 6940	YD 1702	YP 2388	YY 2545	XM 8327
HE 2202	OM 1136	TO 3886	YD 1725	YP 2397	YY 2699	XM 8760
HE 2207	OM 1138	TX 3237	YD 1749	YP 2504	YY 4144	XO 3049
HE 2208	OM 1139	YA 2763	YD 1763	YP 2512	YY 4147	XY 6828
HE 2221	OM 1142	YA 3373	YD 1770	YP 2518	YY 4486	XY 6829
HE 2226	OM 1153	YAA 91 (MOTO)	YD 1792	YP 2522	YY 5171	XX 6362
HE 2230	OM 1158	YAA 219 (MOTO)	YD 1817	YP 2534	YY 6374	
HE 2235 (ΤΑΞΙ)	OM 1163	YAA 1719	YD 1865	YP 2538	YY 6678	
HE 2239	OM 1164	YAA 1722	YD 6678	YP 2540	YY 8938	2435 TTA 75
HE 2244	OM 1182	YAA 1727	YD 6744	YP 2552	YY 8976	2162 TT 75
HE 2257	OM 1194	YAA 1801	YD 6765	YP 2554	YY 8979	571 TT 75
HE 2266	OM 1227	YAA 1806	YD 6938	YP 2569	YY 8988	ZH 32649
HE 2272	OM 1240	YAA 1819	YD 7041	YP 4473	YY 8994	NE HV 722
HE 2277	OM 2202	YAA 2189	YD 7043	YP 4968	YY 9302	EE 6 9299
HE 3629	OM 2208	YAA 5646	YD 7059	YP 5707	YY 9305	7/4 7466
HE 7674	OM 2213	YAA 6294	YD 7063	YP 7181	YY 9309	EE 6 2537
HE 4321	OM 2227	YAB 2502	YD 7067	YP 7188	YY 9314	EE 6 3484
HE 4321	OM 2231	YAB 2513	YD 7077	YP 7423	YY 9318	58474 EE
HE 4321	OM 2247	YAB 2518	YD 7082	YP 9818	YY 9332	GN 3048
HE 4321	KA 7158			YP 9821	YY 9346	GN 3349
HE 4321				YP 9829	YY 9810	GG W 88
HE 4321				YP 9842	YY 9963	300-WW 375
HE 4321				YP 9846	YY 9963	ESPK 915
HE 4321				YP 9857	YY 1938	HHS 1403
HE 4321				YP 9867	YY 3000	8196 RP 95
HE 4321				YP 9871	YY 5616	PA YK 30
HE 4321				YP 9891	YY 5708	FTP 538
HE 4321				YT 1003	XA 5982	FB 1824
HE 4321				YT 1006	XA 9648	DCZ 313
HE 4321				YT 1008	XB 219 (MOTO)	LB HZ 93
HE 4321				YT 1012	XB 2173	F EV 517
HE 4321				YT 1021	XB 2193	NMH 517
HE 4321				YT 1024	XB 3023	
HE 4321				YT 1032	XB 8742	HOM W 192 BB HY 632
HE 4321				YT 1034	XB 8762	HH ZW 887 SGN 129
HE 4321				YT 1040	XH 1909	HS DW 410 SWZ 722
HE 4321				YT 2165	XH 3466	AW RS 77 STA WK 66
HE 4321				YT 2334	XH 3501	MHA 96

ΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜ

Η «ΔΟΚΙΜΗ» σε κάθε τεύχος θα δημοσιεύει κείμενα και γραμματα χωρίς περιοπές με γεγονότα, καταγγελίες, απόψεις, κριτικές και προβληματισμούς.

Τα γράμματα να στέλνονται στην Τ.Θ. 28050 100 22 ΑΘΗΝΑ, και αν είναι δυνατόν να μην έχουν μεγάλη έκταση.

Μερικές διατυπώσεις και διαφωνίες πάνω στο άρθρο, «Η σημερινή κατάσταση και οι αναρχικοί»

1. Ποτέ στην Ελλάδα οι αναρχικοί δεν αποτέλεσαν κίνημα με την έννοια της οργανωτικής συγκρότησης και της συνεχούς κοινωνικής δράσης και ειδικά τα τελευταία χρόνια οι παρεμβάσεις τους είναι ασυνεχείς, ασύνδετες με κάθε κοινωνική καταπιεσμένο άνθρωπο, πολλές φορές ευκαιριακές, κενές από ουσιαστικά σπέρματα συνολικής αντιπαράθεσης ενάντια στους κρατικούς θεσμούς, αρκούμενες σε μερικά μαγικά μπουκάλια και λίγες στίβες σπασμένων τζαμιών.

2. Η καταστολή δεν στρέφεται μόνο στους αναρχικούς, αλλά στο σύνολο σχεδόν των προλεταρίων αυτής της κοινωνίας με διάφορες μορφές και τρόπους. Το κράτος κι αν ακόμα καταπατά τους νόμους που αυτό το ίδιο θέσπισε, δεν σημαίνει ότι αρνείται την ύπαρξή του. Ποτέ δεν την αρνήθηκε και ποτέ δεν πρόκειται να την αρνήθει. Απλά σήμερα έχει ανάγκη περισσότερης αυτοεπιβεβαίωσης κι εδραίωσης, ξεπερνώντας παλιές τρομοκρατικές και κατασταλτικές μέθοδες κι ακολουθώντας νέες πολύ ολοκληρωτικές μορφές κυριαρχίας.

3. Τη στιγμή που η παντελής έλλειψη οργανωτικής συγκρότησης και η απουσία συνεχούς κοινωνικής πρακτικής είναι τα οριακά σημεία αυτού που εσείς αποκαλείτε «χώρο» αναρχικών (και που για μας είναι ένα αυτόνομο, ένα ελευθεριακό γενικά συνοθύλευμα μέσα στο οποίο οι αναρχικοί είναι μειονηφία), είναι φυσικό αυτός να είναι απροσιμάτος απέναντι στο κράτος. Και όσο παρατίνονται αυτές οι ελλείψεις τόσο ποι απροσιμάτος θα είναι.

4. Οχι μόνο δεν έπερστηκε ο αυτοαπλεισμός αυτού του «χώρου» αλλά έγιναν ακόμα ποι κλειστά τα όρια της κοινωνικής του περιθωροποίησης, ανοίγοντας προσωπικά μια βεντέτα με την αστυνομία, δηλαδή με ένα μόνο παρακλάδι της κρατικής μηχανής και όχι με το σύνολο των εκμεταλλευτικών θεσμών.

5. Στην ουσία δεν υπήρξε ποτέ μια καθαρά δυναμική κι επιθετική παρέμβαση. Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, όλες ήταν πορείες προβάτων προς τη σφαγή, έρμαων στις στενόμιαλες λογικές του κάθε κομπλέξου αναρχομπαμά και ηγετικού. Όλα τα σχήματα και οι κινήσεις κυριαρχούνταν πάντα από αμυντικό χαρακτήρα γιατί πάντα βρισκόμασταν στον φαύλο κύκλο πορεία - συλλήψεις - συμπαράσταση, αναγκασμένοι να ερχόμαστε στο σημείο του μέρους απολογητή - κατηγορούμενου και όχι σ' αυτό του πραγματικά δυναμικού κοινωνικού κατήγορου. Ακόμα και στις πρόσφατες αντιπυρηνικές διαδηλώσεις δεν μπορεί να βρεθεί ούτε ένα σημάδι επιθετικότητας και αν εννούμε τα σπασμάτα, τις πυρπολήσεις μοτοσικλετών και τα φίασκα των «Πανελλαδικών συλλαλητηρίων» τότε τρέφουμε ψευδαισθήσεις μ' επαναστατική γαρνιτούρα.

6. Γίνεται λόγος για κάποιες περιφερειακές παρεμβάσεις που στην ουσία ήταν τοποθετημένες μόνο στις πράξεις μιάς ολιγάριθμης ομάδας «αναρχικών» που έδρασε σαν την επαναστατική πρωτοπορεία, αγνοώντας τη δημιουργία ευρείας λαϊκής βάσης και πρακτικής. Αλήθεια, γιατί

20/10/86

ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΔΙΑ

Απάντηση της Δοκιμής

Σαν γενική παρατήρηση το κείμενο της ΑΕΠ επαναλαμβάνει διαποτώσεις που ήδη υπάρχουν στο άρθρο «Η σημερινή κατάσταση και οι αναρχικοί».

Η επανάληψη διαποτώσεων με στατικό τρόπο δείχνει μιά πρόθεση εξοστρακισμού του Αναρχικού χώρου. Είναι πολύ εύκολο να αφορίζει κανείς ένα χώρο και πολύ δυσκολότερο να παλέψει για την ανασύνταξη του μέσα από μια πρακτική και μια γόνιμη κριτική και αυτοκριτική.

(δεκτό) ταυτόχρονα αναφέρεται στη συγκρότηση μιας αναρχικής Ομοσπονδίας. Ας προσέχουμε τις αντιφάσεις μας! Η σημερινή κατάσταση επιβάλλει συγκρότηση και συντονισμό διάφορων ομάδων και μιά επιθετική στάση μέσα από κοινωνικές παρεμβάσεις. Οι ομοσπονδίες δεν είναι προϊόντα συζητήσεων στα σαλόνια αλλά αποτέλεσμα, δράσης, κριτικής, αυτοκριτικής, συγκρότησης, θεμελιώσης εμπειριών και θεωρητικής επεξεργασίας.

7. Η σημερινή κατάσταση χαρακτηρίζεται από την ανάγκη επέμβασης των αναρχικών στα κοινωνικά προβλήματα. Επέμβαση μέσα στον κόσμο. Για να κατορθωθεί αύριο να

μπορούν οι αναρχικοί να παλεύουν μαζί με τον κόσμο ενάντια στο κράτος. Το ότι οι σημερινές παρεμβάσεις στο μέτρο που γίνονται σε σχέση με προβλήματα του κόσμου δεν φέρνουν την άμεση σύνδεση για συνεχή δράση από κοινού δεν σημαίνει ότι δεν δημιουργούν την κοινωνική συνίεση (απαραίτητη προϋπόθεση) για τη μελλοντική από κοινού δράση του κόσμου μαζί με τους αναρχικούς επόμενα από τους αναρχικούς και όχι τόσο μέσα από ένα κείμενο.

Έχετε ωπή όψη σας κανένα κείμενο που να στάλθηκε στη ΔΟΚΙΜΗ και να μην έχει δημοσιευτεί; Ας μην κρίνουμε εξ ιδίων τα αλλότρια λοιπόν.

Επειδή το κείμενο βρίθει αφορισμών θα σταθούμε σε ορισμένα σημεία του μόνο και μόνο γιατί πιστεύουμε ότι η πραγματικότητα ανακατεμένη με την ανακρίβεια μόνο επανάληψη λαθών και θολώρα επιφέρει:

1) Όταν αναφέρομαστε για αναρχικό κίνημα, μιλάμε για εν δυνάμει κατάσταση μέσα στον ελευθεριακό χώρο που εκ των πραγμάτων αποντίθεται. Η ανασυγκρότηση λοιπόν αφορά κύρια το γενικότερο χώρο στον οποίο έχουν διαχυθεί οι αναρχικές απόψεις και οι αναρχικοί και μέσα από αυτόν θα γίνει η ανασυγκρότηση του αναρχικού κίνηματος. Τα τελευταία 10 χρόνια είχαμε πάντα καταστάσεις κίνηματος εν δυνάμει μέσα στο γενικότερο χώρο.

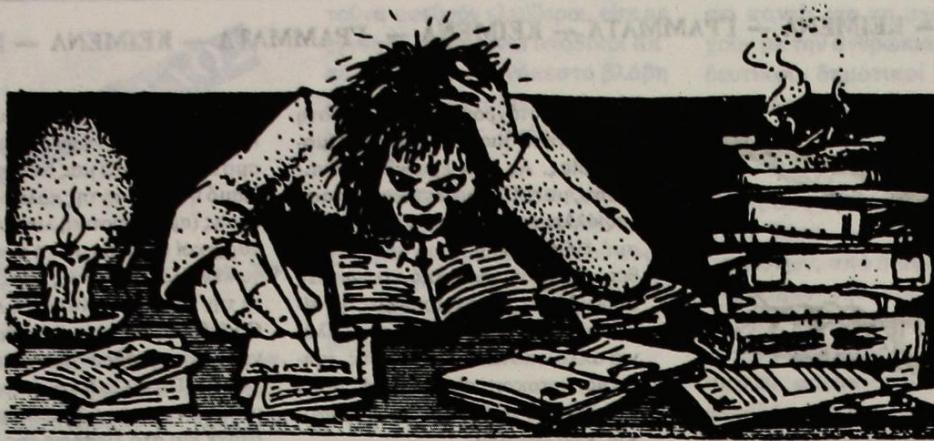
2) Φαίνεται ότι όταν μιλάμε για αυτοαποκλεισμό του χώρου παίρνουμε πάντα υπόψη μια προσωπική ή τοπική κατάσταση. Όμως για να μπορέσουμε να έχουμε μιά ολοκληρωμένη εκτίμηση, θα πρέπει να δούμε ότι η καταστολή, η κρατική πραγάνδα και οι συγκεκριμένες παρεμβάσεις των αναρχικών (Σουλτς, Τσερνομπίλ, συνοικίες κ.λ.π.) δημιουργήσαν δύο κατηγορίες ανθρώπων. Αυτούς που εξακολουθούν να είναι εχθρικοί ως προς τους αναρχικούς και αυτούς που δείχνουν φιλικοί έως ανεκτικοί.

3) Η ΑΕΠ έχει λάθος εκτίμηση για το δυναμισμό. Δυναμική παρέμβαση δεν σημαίνει κατ' ανάγκη μπουκάλια. Σημαίνει μεθόδους διδασκαλίας και συμπεριφοράς σέβονται την προσωπικότητα των μαθητών(τριών), ενισχύοντις τις μαθητικές πρωτοβουλίες, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη του ελεύθερου διάλογου μέσα στα σχολεία, δεν δέχονται ότι υπάρχουν ταμπού απαραβίαστα για τον ελεύθερο στοχασμό. Επίσης ο Μπιτούνης, επειδή αδυνατείνεται στην αντιπαραθείδηση ιδεολογικά, καταφεύγει σε χειμάρρους απόστατων συκοφαντών και τερατώδικων ψευδολογιών. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά περιστατικά:

Σκηνή 1η: Μέσα στο γραφείο καθηγητών του Μπιτούνης λέει: «Ο τάδε καθηγητής, που ήταν πέρι στο σχολείο μας, έχει θεαθεί (σε επέτειο του Πολυτεχνείου) να επιτίθεται στα στεφάνια του Πολυτεχνείου και να τα καίει Επικεφαλής ομάδας αναρχικών. Αυτός μάλιστα έδινε εντολές» (δεν είναι ούτε η τελευταία φορά που στελέχη του ΠΑΣΟΚ υλοποιούν τη θεμελιακή αρχή του Γκαίμπελς «λέγε τα μεγαλύτερα ψέματα συνεχάς» στο τέλος κάτι θα μείνει) και του Χίτλερ «Η βάση της προπαγάνδας είναι η αρχή του μεγάλου ψέματος. Είναι απόλυτα σωστό το δόγμα που λέει πως το μέγεθος της ψευτιάς είναι ένας παράγοντας για να γίνει πιστευτή»).

Σκηνή 2η: (μέσα σε μαγαζί). Ο Μπιτούνης λέει στον καταστηματάρχη: «Ο τάδε καθηγητής, που είναι αναρχικός, διαφθείρει τη νεολαία. Σε λόγο τα παιδιά σας θα γίνουν ναρκομανίες, θα πάνε σε κοινόβια των Εξαρχείων, θα... θα... Τι κάθεστε; Πρέπει να τον διώξετε απ' το Αιγάλεω... Έχω φίλο μου το νομάρχη. Έχω πολλούς γνωστούς μου στο Υπουργείο Παιδείας. Μπορώ να σας βοηθήσω...» (Θυμηθείτε: «Το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση - Ο λαός στην... εξουσία»).

Και βέβαια μετά από τέτοια πολύμοχθη προσπάθεια του Μπιτούνη και της κλίκας του ακολουθούσαν οι ανατριχιαστικές αναφορές-καταγγελίες των «αγανακτημένων πολιτών», των «ανησυχούντων γονέων και κηδεμόνων», μελών του ΠΑΣΟΚ (με αποδέκτες το Υπουργείο Παιδείας, τη Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης, τη Νομαρχία) αναφορές-καταγγελίες που διαβάζοντάς τες νομίζεις πως ζεις στην εφιαλτική Οργανευτική κοινωνία... Οι αναφορές αυτές —μνημεία αχαλίνωτου κοινωνικού συντηρητισμού, αυριανίστικου λαϊκισμού, χομεϊνικού πουριτανισμού, γκαιμπελίστικης νοοτροπ

Η δεκαπενθήμερη έκδοση της ΔΟΚΙΜΗΣ προϋποθέτει την υπαρξη χρημάτων.

Γι' αυτό και είναι αναγκαίο να μας αποστέλλονται σύντομα τα χρήματα από τη διάθεση των εφημερίδων.

Ακόμα, οι συνεισφορές κάνουν πιό εύκολη τη ζωή της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Συνεισφορές, κείμενα, επιστολές στη Διεύθυνση

Τ.Θ. 26050, 10022 ΑΘΗΝΑ.

Ο «ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ» ΣΕ ΒΛΕΠΕΙ ΠΑΝΤΑ

Ήταν αναπόφευκτο και μπορούμε να πούμε, αναγκαίο σύμφωνα με τη λογική των κρατιστών, ότι η πληροφορική θα έθετε τον εαυτό της στην υπηρεσία του κράτους, έτσι ώστε να του δώσει νέα χροιά και αποτελεσματικότητα δύον αφορά την πολύμορφη καταστολή και τη δημιουργία μορφών εμπιστοσύνης.

Το παράξενο είναι το ότι, ενώ στην Γερμανία και Γαλλία η είσοδος αυτή της πληροφορικής (με τη βοήθεια νομοσχέδιου) συνάντησε σθεναρή αντίσταση από κοινωνικές ομάδες, στην Ελλάδα συνάντησε χαλαρή ή και καθόλου. Το γεγονός χάνει την παραξενία του, αν σκεφτούμε ότι το νομοσχέδιο περνάει στη βου-

λή με τη διαδικασία του επείγοντος και ότι υπάρχει γι' αυτό ενημέρωση από μέτρια ως μηδαμινή. Δεν είναι επίσης τυχαίο το ότι αυτό (το νομοσχέδιο) έχει συναντήσει κραυγαλέα αντίθεση από ομάδες που βάζουν το άτομο (σαν προσωπικότητα και οντότητα) να παιζει τον πρώτο ρόλο στη θεωρία και την πρακτική τους.

Οι κρατούντες, μας παρουσιάζουν τα πράγματα ρόδινα (όπως συνήθως) λέγοντας ότι το νομοσχέδιο για τις καινούριες ταυτότητες και την εισαγωγή της πληροφορικής στην κρατική μηχανή έχει σαν στόχο την μείωση της διάρκειας των γραφειοκρατικών διαδικασιών και συνεπώς την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Φτάνουμε έτσι στην δημιουργία μιας Οργανελικής ανθρώπινης φόρμας που σαν στόχο της έχει να κάνει καλά την δουλειά της σαν γρανάζι και σαν θηική αξία την νομιμότητα και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εξουσίας. Βλέπουμε το κράτος να προσπαθεί να ενσωμάτωσει στον τρόπο σκέψης του πολίτη το: «Ο Μεγάλος Αδερφός σε βλέπει πάντα».

Είναι λοιπόν καθήκον μας να προσπαθήσουμε να διαφυλάξουμε, αν μη τι άλλο, την υπόσταση μας και να εμποδίσουμε την εξουσία να μας κάνει μέρος μιας εύπλαστης μάζας σύμφωνα με τα συμφέροντά της. Πρέπει να αντισταθούμε στην ψήφιση αυτού του νομοσχέδιου και σε κάθε προσπάθεια του κράτους για ειρηνικό μετασχηματισμό σε εκσυγχρονισμένη υπόταξη. Αν θέλουμε με όλη μας την καρδιά να μείνουμε άνθρωποι πρέπει, τουλάχιστον, να αντισταθούμε σε κάθε απόφαση του κράτους που προσβάλλει άμεσα ή έμμεσα αυτόν μας τον πόθο.

Έχουμε καθήκον να σκεφτόμαστε και να ανακαλύπτουμε τους απότελεσματικούς της εξουσίας, πίσω από κάθε απόφαση κι αυτό γιατί με τη φοιβερά έξυπνη τακτική της μη-απότομης αλλαγής μας εθίζει ακόμα περισσότερο στο δηλητήριο της κρατικής καταπίεσης.

Αναρχική Ομάδα Πειραιά
«Άπτερα Μερμύγκια»

συνέχεια από τη σελ. 13

(κάτοικος στην οδό Μνησικλέους 36, στα σύνολα Αιγαλεω-Χαϊδαρίου, κοντά στα ΤΕΙ Αιγαλέω), που βοήθησε σε μεγάλο βαθμό από εκκολαπτόμενα «καρφιά»... (όλοι αυτοί — συντάκτες των αναφορών, χαφιδες μικροί και μεγάλοι, λασπολόγοι κλπ. — θα βαρύνονται και θάναι στιγματισμένοι ισόβια γι' αυτές τους τις ενέργειες. Όπου κι αν εμφανιστούν θα λάβουν ό,τι τους αξίζει...)

Στη συνέχεια σειρά έχουν οι πειθαρχικές διώξεις (ενάντια στους καθηγητές που προαναφέραμε) με κατηγορίες ότι

1) εκφράζουν ανατρεπτικές ιδέες και συμμετέχουν σε αναρχικές εκδηλώσεις αν και είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

2) Ξεσκήνωνται τη νεολαία να εναντιώνεται έμπρακτα στο θεσμό της οικογένειας.

Τις διώξεις άσκησε η διευθύντια Μέσης Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής Σαρδέλη Παναγιώτα κραδαίνοντας τον αντιδραστικότατο Δημοσιοπαλληλικό Κώδικα, που ψηφίστηκε στη διάρκεια της μετεμφυλιακής περιόδου των εκτελέσεων και των βασανιστηρίων της Μακρονήσου (ως γνωστό, ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΙΣΧΥ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΤΣΚΕΥΑΣΜΑ...)

Δημοσιεύουμε και στηλιτεύουμε όλους αυτούς που θεωρούν το χαφιδεισμό, την Τρομοκρατία και τη λασπολογία σαν ύψιστες αρετές, οι οποίες οδηγούν σε «ακόμα καλύτερες μέρες, με καυτερό τον πράσινο ήλιο και με πρωτομάστορες της νέας Ελλάδας τους στρατηγούς Δροσογιάννηδες, και τους Αττικάρχες-πανταχού παρόντες Αρκουδές, τους Κουτσόγιωρες και τους Κουρτίδες της «Αυριανής», τους Γιαννόπουλους και τους Παπανδρέηδες...».

Τελειώνουμε με μία συμβούλη: Ας φορέσουμε πλήθος αντιηλιακών. Δεν αντέχουμε να τσουρουφλίζμαστε τόσο πολύ απ' τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ...

3η Σεπτέμβρη 1986
Εργαζόμενοι στο Αιγάλεω

ΕΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

(Γράμμα από το Βόλο)

Πάει καιρός τώρα που διάβασα το βιβλίο «Επιστήμη και Ιδεολογία» του «Ελεύθερου Τύπου». Για μένα, το βιβλίο αυτό λειτουργήσε περισσότερο σαν ενημερωτικό, παρά σαν «εκθετήριο» (sic: θέσεων! Θέλω να πω, ότι αυτό που λείπει από μένα κι απ' τον χώρο, είναι μια μπροσσύρα αναρχικής γραφής, στην οποία να παρουσιάζονται θέσεις για την επιστήμη.

Σ' αυτό το κείμενο, δεν θ' αναφερώ στην επιστήμη όπως αυτή διδάσκεται στα ...εκπαιδευτικά ιδύματα. Αυτό, είναι ένα επίπεδο συζήτησης για την επιστήμη ριζικότερο.

Κι αυτό το επίπεδο, είναι το περισσότερο ευαίσθητο. Κι αν θέλουμε να είμαστε αναρχικοί — πα να πει: ριζοσπάστες — από κει θα πρέπει ν' αρχίσει η δουλειά μας, για την καταστροφή του status quo της επιστήμης - και της τεχνολογίας - στον κόσμο! Εδώ να «κιλήσω» για την επιστήμη, όπως αυτή κυκλοφορεί και εφαρμόζεται έξω απ' την εργοστάσια παραγωγής επιστήμης, ιδεολογίας και «επιστημονικής ιδεολογίας» (;) : τα πανεπιστήμια.

Πως κυκλοφορεί η επιστήμη στους ανθρώπους; Σαν προϋπόθεση διανοούμενοποίησης, σαν αντικείμενο διανοούμενών, και σαν νομική θητική αλλά και γραπτή (βλέπε: πτυχίο) άδεια, ειδικευμένης απασχόλησης.

Πως λειτουργεί η επιστήμη στην κοινωνία; Σαν χειριστής παραγωγής δυνάμεων και μέσων (άρα, σαν εργασιακή χειραγώηση), σαν μοντάληση κάποιων —των «ευγενέστερων» εννοείται — απασχολήσεων, και τέλος, σαν κατασκευαστής του τερατώδους ψέματος, που λέγεται κοινή γνώμη!

Η επιστήμη, είναι ο στυλοβάτης συστήματος και κράτους. Ένα πράγμα είναι ο κοινωνικός πόλεμος, και άλλο το θετικές επιστήμες.

Πολύ περισσότερο ανιαρές απ' τις κοινωνικές κι ανθρωπιστικές, κι άλλο τόσο απ' τις θετικές επιστήμες.

(Μήπως, αυτό εξηγεί και την ιδιαίτερη εξεγερσιακή τάση, που έχουν οι φοιτητές αυτών των σχολών! ;)

Το πνέυμα αυτών των επιστημάν - κυρίως των οικονομικών - έχει κυριεύσει την καθημερινότητα: παντού και πάντα, σκεφτόμαστε — και δρούμε — οικονομικο - νομικά! Ακόμα κι ο έρωτας, έχει μπει στη σφαίρα του πνεύματος αυτών των επιστημών!

Είναι οι επιστήμες που κατασκευάζουν ιδεολογίες, κι έτσι, το μεγαλύτερο άλλοι του κράτους: την αναγκαιότητά του!

Η βίωση μιας ζωής αυτόνομης, αντιεξουσιαστικής, ψυχεδελικής, καταστρέφει κάθε νομική υπόσταση της.

Αλλά, όχι όλη την οικονομική της υπόσταση.

Β) ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

Το ... τα μπού αυτών των επιστημών, δεν είναι τόσο έντονο όσο των προηγουμένων. Είναι όμως μηχανιστικές, στον βαθμό που δεν γίνεται φανερό απ' τις μάζες. Χρησιμοποιούν λογικά σύμβολα, κατηγορίες ταξινόμησης πολύ ασφαλείς (μέχρι τώρα), και η στατιστική μελέτη και μεθόδος αυτών των επιστημών, τους δίνει ένα ισχυρότατο όπλο: της δημιουργίας «κοινής γνώμης», «μέσου τύπου ανθρώπου» και άλλες αυθαίρετες, αφηρημένες, αφαιρετικές, εντελώς άλαζωδείς κατηγορίες. Τα παραπάνω, είναι χαρακτηριστικά του ολοκληρωτισμού αυτών των επιστημών.

Αυτές οι επιστήμες, είναι προστές στη μελέτη τους, από πολλούς «ειδικούς» και «μη!». Κι αυτές είναι - νομίζω - που περνούν από κρίση. Κρίση, της οποίας κύριοι εκφραστές είναι ο Αντόριο, ο Χορκάζιμερ, ο Μαρκούζε, η Άγκνες Χέλλερ, ο Ντ. Κούπερ, κ.ά.

Μεγάλη είναι η προσπάθεια του τελευταίου, για την καταστροφή της ψυχιατρικής μελετώντας την αντιψυχιατρ

BIG MOUNTAIN:

Μπιγκ Μάουνταιν, Καλοκαίρι 1986

Οι Dine (Ναβάχο) και οι Hopi ζούσαν στο Μαύρο Οροπέδιο εδώ και χλιαρά χρόνια. Ταυτίζουν τους εαυτούς τους με αυτή τη γη· γ' αυτούς το μαύρο οροπέδιο είναι το Ιερό σημείο της Αμερικάνικης Ήπειρου. Ζούσαν ειρηνικά, ασχολούμενοι με το εμπόριο του καλαμποκιού και των πεποιών οι Χόπι και με το πρόβειο κρέας και το μαλλί οι Ναβάχο. Μοιράζονταν τις θρησκευτικές τελετές και πάντρευαν τα παιδιά τους.

Είναι να σπαράζει η καρδιά σου στην περιγραφή των όσων τους έχει κάνει η Αμερικάνικη Κυβέρνηση στα τελευταία διακόσια χρόνια. Η τωρινή μετανάστευση των Ναβάχο αποτελεί την κορύφωση χρόνων επιδρομών και καταστροφών που τους έχει προκαλέσει η λευκή κυβέρνηση.

Η απόφαση για τη διαίρεση της γης των Χόπι - Ναβάχο το 1974 (Δημόσιος Νόμος 93-531) με τις τροποποιήσεις του 1980 (Δημόσιος Νόμος 96-305), εκμηδενίζουν αυτούς τους δύο λαούς και τη «Peabody Coal Company» με μια πλειάδα από πολυεθνικές εταιρείες καταστρέφουν ολοκληρωτικά την περιοχή, ξεριζώνοντας τα σπλάχνα της γης.

Ο νόμος του 1974 απαιτούσε τον χωρισμό, των, από κοινού, χρησιμοποιούμενων εκτάσεων από τους Χόπι και Ναβάχο, με συρματοπλέγματα και οι δύο φυλές να διαχωριστούν ολοκληρωτικά. Οι τροποποιήσεις του 1980 προώθησαν την παρούσα μετανάστευση και έδωσαν κάποια τμήματα διαχωρισμένης περιοχής στις «Φυλές». Εδώ βρίσκεται η ουσία.

Δημιουργήθηκαν «Συμβούλια των Φυλών» που έδιναν δικαιώματα ιδιοκτησίας σε εδάφη που γιά δεκάδες χρόνια ανήκαν σε άλλους. Τα «Συμβούλια» αποτελούν δημιούργημα της κυβέρνησης των ΗΠΑ και χρησιμοποιούν τους λαούς των Χόπι και Ναβάχο ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που θα τους συμπεριφέροταν οποιαδήποτε αποκιοκρατική κυβέρνηση.

Τα σύνορα, αυτά καθ' εαυτά, δημιουργήθηκαν όταν οι Χόπι και οι Ναβάχο έπεσαν θύματα ρατσιστικών «Ινδιάνων» πολέμων του αμερικανικού στρατού. Χιλιάδες Ναβάχο υποτάχθηκαν και με τη βία συγκεντρώθηκαν σε μια κατασκήνωση στο Fort Sumner του New Mexico, στα 1863.

Όταν η κυβέρνηση αντιλήφθηκε ότι οι Ναβάχο δεν θα επιβιώναν κάτω από τις άθλιες συνθήκες που τους είχε επιβάλει, κατέληξε σε μία συμφωνία (1868) και τους παραχώρωσε μια επιτηρούμενη έκταση στην Αριζόνα.

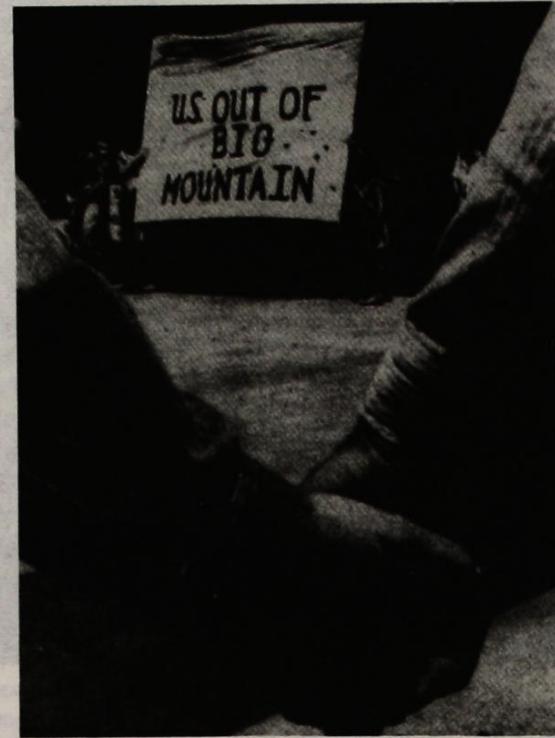
Οι Ναβάχο δεν έδιναν μεγάλη σημασία στα σύνορα και μερικοί γύρισαν στα σπίτια που ζούσαν προηγούμενα, μακριά από τις επιτηρούμενες περιοχές. Πολλοί Ναβάχο δεν είχαν ποτέ συλληφθεί και εξακολουθούσαν να ζουν στα βράχια του Μαύρου Οροπέδιου. Ακόμα και αυτές οι επιτηρούμενες περιοχές χαράσσονταν μακριά από την Ανατολή, καθώς έρχονταν οι λευκοί άποικοι, και οι εκτάσεις προσθέτονταν στη Δύση.

Οι Χόπι δεν υποτάχθηκαν ποτέ ούτε στην Ισπανία, ούτε στο Μεξικό και τις ΗΠΑ, ούτε καν είχαν υπογράψει ποτέ συνθήκη. Ζώντας στα πέτρινα σπίτια τους ανάμεσα στους βράχους, στις κορυφές των οροπεδίων, με τη βοήθεια των Ναβάχο είχαν διώξει τους Ισπανούς από το Μαύρο Οροπέδιο το 1580. Καθώς οι ΗΠΑ πέταξαν τους γύρω Ιθαγενείς, οι Χόπι παρέμειναν ανέπαφοι μέχρις ότου οι ΗΠΑ άρχισαν μια επιθετική τακτική με στόχο την «αφομοίωση» των παιδιών των Χόπι στη λευκή κουλτούρα, απαγάγοντας τα παιδιά από τους γονείς και δίνοντάς τα σε Μορμονικές και Χριστιανικές ιεραποστολές για «μόρφωση». Οι Χόπι αντιστάθηκαν στο «παιδομάζωμα» με σχετική επιτυχία.

Δύο λευκοί, ο Sullivan και ο Merritt, τους συμβούλευαν πως να προστατεύουν τα παιδιά τους και να αμύνονται στις επιδρομές. Ο κυβερνητικός υπεύθυνος για τους Ινδιάνους προσπάθησε να πετάξει τους Χόπι έξω από την περιοχή τους, όμως τους αντέταξαν ότι δεν είχε καμιά δικαιοδοσία, αφού δεν κατοικούσαν σε επιτηρούμενη περιοχή.

Αυτός επικοινώνησε με την Ουάσιγκτον και ζήτησε από τον πρόεδρο Arthur ένα διάταγμα! Και το πήρε! Στις 16 Δεκέμβρη του 1882, ο πρόεδρος Arthur υπέγραψε ένα διάταγμα! Αυτό περιλάμβανε, μέσα σε ένα ορθογώνιο μιάς μοίρας πλάτους και μιάς μοίρας μήκους, πολλούς καταυλισμούς των Χόπι. Άφηνε όμως έξω το μεγάλο χωριό τους το Moencorpi. Ακόμα, πολλές οικογένειες των Ναβάχο ζούσαν σ' αυτή την περιοχή.

Καθώς περνούσε ο καιρός, η επιτηρούμενη περιοχή των Ναβάχο μεγάλωνε μέχρι που περικύλωσε την περιοχή των Χόπι. Έτσι άρχισε να εφαρμόζεται το σχέδιο, χαράχτηκαν σύνορα, δημιουργήθηκαν οι κυβερνήσεις.

Το συμβούλιο των Ναβάχο δημιουργήθηκε προς όφελος της Midwest Oil (τώρα Standart Oil). Η εταιρεία πετρελαίου ήθελε να νοικιάσει ινδιάνικες εκτάσεις, αλλά δεν μπορούσαν να πείσουν τους Ναβάχο να συνεργαστούν. Τα «συμβούλια» δημιουργήθηκαν για αυτό το σκοπό και δεν έκαναν νόμους ή νομοθετική εργασία. Οι άνθρωποι σπάνια συγκεντρώνονταν για να μιλήσουν και ν' ακούσουν τους άλλους. Σ' αυτή την περίπτωση οι «άλλοι» ήταν η εταιρεία πετρελαίου. Μετά από τέσσερα παραδοσιακά συμβούλια οι Ναβάχο αρνήθηκαν να νοικιάσουν για εξερεύνηση κι ανάπτυξη, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, μέσω του Γραμματέα Εσωτερικών συγκρότησε ένα «Μεγάλο Συμβούλιο» ένα τυπικό συμβούλιο, του οποίου η πρώτη πράξη ήταν να καταργήσει το δικαίωμα υπογραφής των Ναβάχο για ενοικιάσεις εκτάσεων τους από εταιρείες κάρβουνου και πετρελαίου και να το δώσει στον ομοσπονδιακό Επιτροπάρχη για τους Ναβάχο. Αυτά το 1923.

Μετά, οι ΗΠΑ έφτιαξαν αποικιακές κυβερνήσεις για όλες τις ινδιάνικες «περιοχές» με την Πράξη επαναδιογύνωσης των Ινδιάνων, τον 1934. Αυτή η Πράξη ζητούσε απ' τους Ινδιάνους να οργανωθούν δλοι σε συνταγματικές δομές. Η πλειονότητα των Χόπι αντιτάχθηκε σε κάθε είδους επιβαλλόμενον, απ' τις ΗΠΑ, συντάγματος. Ο κυβερνητικός πράκτορας για τους Χόπι, ο Oliver La Farge, είπε μετά απ' τις εκλογές ενός χωριού: «Υπήρχαν μόνο 13 άνθρωποι στο χωριό που ήθελαν να πάνε στην ψηφοφορία σε πληθυσμό 250 ανθρώπων που μπορούσαν να ψηφίσουν. (Ένας θρησκευτικός αρχηγός) ανακοίνωσε ότι αυτός δεν είχε καμιά σχέση με μιά, τόσο εκτός των Χόπι, συνήθεια όπως ένα δημοψήφισμα. Εδώ επίσης βλέπουμε τέλεια διευκρινισμένη την αντίθεση των Χόπι... απόχη από την ψηφοφορία σχεδόν όλου του χωριού». Μόνο 14% απ' τους Χόπι ψήφισαν στις πρώτες εκλογές.

Και τώρα υπήρχε περιοχή/ιδιοκτησία και κυβερνήσεις/ιδιοκτήτες. Οι Χόπι και οι Ναβάχο ήταν στο έλεος τους.

Στη διάρκεια των ημερών της αμμοθύελλας στα 1930, η BIA (Γραφείο Ινδιάνων Υποθέσεων) είπε ότι οι Ναβάχο που ζούσαν μέσα στα όρια της επιτηρούμενης περιοχής του 1882 είχαν υπερ-βοσκήσει τη γη και άρχισαν ένα πρόγραμμα εξόντωσης των ζώων. Αυτή η πολιτική είχε σαν αποτέλεσμα να σφάζονται τα ζώα των Ναβάχο μπροστά στα μάτια τους και ν' αφήνονται να σαπίζουν. Στα 1944, οι επιτηρούμενες περιοχές των Χόπι και Ναβάχο χωρίστηκαν σε βοσκοτόπια, με τους Χόπι περιορισμένους σε μια περιοχή σχήματος διάμαντος, γύρω στο 1/6 της έκτασης σε σχέση με εκείνη του 1882. Όλοι οι Ναβάχο που ζούσαν στην περιοχή 6 διατάχτηκαν να φύγουν και τα ζώα τους εξοντώθηκαν μαζικά. Τώρα οι μεταναστεύσεις είχαν δρομολογηθεί.

Έγιναν πολλές μεταναστεύσεις των Ναβάχο και μερικές οικογένειες έπρεπε να μετακομίσουν τρεις και τέσσερις φορές. 'Ολ' αυτά στο όνομα των λαού των Χόπι. Αρκετές χιλιάδες διατάχτηκαν να φύγουν από την περιοχή.

Όταν το Κογκρέσο των ΗΠΑ συζήτησε τον πρόσφατο μεταναστευτικό νόμο, αυτό το επιχείρημα τέθηκε πρώτο ότι δήθεν υπήρχε μια εκατόχρονη διαμάχη μετα-

ξύ των Χόπι και των Ναβάχο για την περιβάλλουσα τους καταυλισμούς γη, και ότι ο μόνος τρόπος ν' αποφευχθεί ένας πόλεμος μεταξύ αυτών των λαών, ήταν να υψώσουν ένα φράχτη και να μεταφέρουν τον κόσμο έξω. Ο νόμος πέρασε κι η μεταφορά άρχισε.

Οικογένειες που είχαν ζήσει σε χοιροστάσια, χωμάτινα και ξύλινα σπίτια, που έζησαν από τη βοσκή και την αγροκαλλιέργεια, έπρεπε να εγκαταλείψουν τα σπίτια στα οποία είχαν γεννηθεί και να μετακομίσουν σε τετράγωνα σπίτια χωρίς χώρο για ζώα ή για χωράφια καλαμποκιού, και να πιάσουν δουλειές ώστε να πληρώνουν λογαριασμούς νερού, αν μπορούσαν να έχουν τρεχούμενο νερό στα μοντέρνα τους σπίτια. Μερικές οικογένειες βρήκαν ότι δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν και γύρισαν πίσω στην περιοχή παρανόμα. Μερικοί ήταν τυχεροί. Άλλοι έχασαν τα σπίτια τους από ψεύτες μεσίτες, υπογράφοντας υποθήκες που δεν υπήρχε τρόπος να πληρώθουν. Οι Ναβάχο ζούσαν στους δρόμους, γίνονταν αλκοολικοί και αυτοκτονούσαν! ή πέθαιναν από απελπισία. Ακόμα και τώρα υπάρχουν λίγα καινούργια σπίτια και καθόλου γη για τους ανθρώπους. Υπάρχει η εκτίμηση ότι 6.000 άνθρωποι έχασαν τα σπίτια τους με τη μετανάστευση.

Εκείνοι που έμειναν στη γη έγιναν υποχείρια και τους κα

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η PEABODY

Μερικές διασυνδέσεις της Διακυβέρνησης Ρήγκαν με την Peabody Coal έκαναν καθαρό το κυβερνητικό ενδιαφέρον για την απομάκρυνση του κόσμου και για τη λεηλάτηση της γης. Στα 1970 με μια απόφαση κατά των Τραστ, που στρεφόταν εναντίον της Kennecott Copper Company, άφησε στην Peabody τον έλεγχο δι πολυενθύκων εταιριών:

Newmont Mining Corporation (μια εταιρία ορυχείων με 2,5% συμμετοχή).

Bechtel (εταιρία μηχανικών και οικοδομών, η μεγαλύτερη στον κόσμο με 15% συμμετοχή).

The Williams Companies (μια εταιρία σωληνώσεων και παραγωγής λιπασμάτων με 27,5% συμμετοχή):

Boeing (ο μεγαλύτερος κατασκευαστής αεροπλάνων του κόσμου με 15% συμμετοχή).

Fluor (μια μεγάλη οικοδομική φίρμα της California με 10% συμμετοχή) και η τρίτη μεγαλύτερη ασφαλιστική εταιρία στην Αμερική, η Equitable Life Insurance Company με 5% συμμετοχή.

Η εταιρία Bechtel —για παράδειγμα— έχει χτίσει τα νοιοδυτικά εργοστάσια που χρησιμοποιεί η εταιρία Peabody για το κάρβουνο. Με τη Bechtel σχετίζεται ο Γραμματέας της Πολιτείας George Shultz, ο Υπουργός Άμυνας Caspar Weinberger, δύο πρώην διευθυντές της C.I.A., ο W. Kenneth (έ-

νας πρώην Bechtel VIP, διορισμένος από το Reagan στο νούμερο δύο του Υπουργείου Ενέργειας) κι ένας αριθμός ανθρώπων που έλαβαν μέρος στην οργάνωση της εκστρατείας του Reagan.

Η «Peabody» είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής κάρβουνος της Αμερικής, παράγοντας περισσότερο από 60 εκατομμύρια τόνους κάρβουνο το χρόνο. Εδώ και καιρό έχουν την πρωτιά στα ορυχεία κάρβουνου, αφού παράγουν το 10% με 12% των συνολικών αναγκών των ΗΠΑ.

Το μεγαλύτερο μέρος από το κάρβουνό τους πουλιέται σε Δημόσιες Υπηρεσίες. Ο μεγαλύτερος πελάτης τους είναι οι Αρχές της Κοιλάδας του Tennessee. Η «Peabody» ισχυρίζεται ότι σε μια ταξινόμηση όλων των προμηθευτών ενέργειας (πετρελαίου, κάρβουνου, γκαζιού και ουράνιου) θα καταλάμβανε την έξικοστή θέση.

Στις δυτικές πολιτείες, όπου τα περισσότερα ορυχεία είναι σε ομοσπονδιακές εκτάσεις, η «Peabody», είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος ενοικιαστής των εκτάσεων αυτών.

Η εξόρυξη ορυκτών είναι μια κύρια πρόθεση, ως εκ του ου εξαρτάται περισσότερο από τις μηχανές και την τεχνολογία και λιγότερο από τους ανθρώπους —αυτό το χαρακτηριστικό αντανακλάται στα κεφάλαια της Reabody που στο Fortune Magazine δηλώνει ότι είναι 1,3 δισεκατομμύρια.

συνέχεια από τη σελ. 15

Αργότερα 25 Ναβάχο, Χόπι και αστυνομικά οχήματα της BIA έφτασαν και μια ομάδα βαριά οπλισμένων αστυνομικών περικύλωσε το σπίτι που ήταν μαζεμένοι οι άνθρωποι, ανακρίντας τους για το συμβάν και για τα όπλα απαιτώντας να τα πάρουν και απειλώντας έρευνα από σπίτι σε σπίτι. Μετά έφυγαν. Την επόμενη μέρα ο δικηγόρος υπεράσπισης του Big Mountain, ο Lew Curwitz, επέστρεψε τα όπλα στα γραφεία της BIA στο Keams Canyon.

Μετά τα γεγονότα της νεκρής ζώνης, της 8ης Ιουλίου, οι άνθρωποι άρχισαν να παίρνουν ανακοινώσεις εξώσεων, και υποστηριχτές που μόλις γύρισαν απ' την περιοχή λένε ότι υπάρχει έντονη παρουσία ομοσπονδιακών και πρακτόρων της BIA.

Δεν πρόκειται για μια υπόθεση που αφορά μόνο τους Ναβάχο αλλά και τους Χόπι. Μεγάλο μέρος της καταστροφής έγινε στ' όνομά τους. Στα 1970, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έδιωξε το 95% των Χόπι απ' τη γη τους με τους «παραδοσιακούς» τίτλους, δίνοντάς τους λεφτά αντί γης. Ενώ οι «Φυλές» δέχτηκαν το χρηματικό αντίτιμο, οι παραδοσιακοί Χόπι το απέρριψαν, καθώς και το επιβεβλημένο σ' αυτούς σχέδιο για ιδιοκτησιακή χρήση και τίτλο. Στα 1974 ο νόμος επιχειρεί να πάρει πίσω γη, όχι ως πρωτόγονη, αλλά ως «επιπτρούμενη» γη. Για όσο διάστημα το Συμβούλιο της Φυλής είναι η μόνη «κυβέρνηση» των Χόπι, αναγνωρισμένη απ' την κυβέρνηση των ΗΠΑ, δι, τι κάνει στους παραδοσιακούς Ναβάχο το ίδιο θα κάνει κατ στους παραδοσιακούς Χόπι και στον τρόπο ζωής τους. Οι αρχηγοί των χωριών Χόπι και οι θρησκευτικοί άνθρωποι έχουν μιλήσει για αντίθεση στη μετανάστευση και για ενότητες με τους παραδοσιακούς Ναβάχο.

Είναι υπόθεση κάθε Βορειοαμερικάνου, άσχετα από τους προγόνους του, Αφρικανούς, Ευρωπαίους, Ασιάτες ή δι, τιδήποτε.... Αν θέλουμε να ζήσουμε σε μια γη πραγματικής ελευθερίας, το δικαίωμα του να ζει κανείς στο σπίτι του, όπως ο ίδιος το θέλει, με οικόγενεια, βγάζοντας τα προς το ζειν, πρέπει να εξασφαλιστεί. Αποστερώντας τους Ναβάχο απ' τα σπίτια τους και τον τρόπο ζωής τους, και το δικαίωμά τους να διαλέγουν τον τρόπο ζωής τους και τους αρχηγούς τους, τα δικαιώματα όλων των άλλων λαών της Βόρειας Αμερικής για ελευθερία και ασφάλεια, διαβρώθηκαν.

Κάποιοι συνηγορούν υπέρ ανάκλησης του νόμου για τη μετανάστευση. Αυτό είναι μόνο το πρώτο βήμα. Το επόμενο βήμα είναι για άλλους Αμερικανούς χωρίς εθνικές καταβολές να βρουν τρόπους ν' αναγνωρίσουν τους λαούς των Ναβάχο και των Χόπι σαν κυρίαρχους, εφόσον έχουν το δικαίωμα να ελέγχουν τις ζωές τους. Και τον τόπο τους. Δε λέμε ότι η γη ανήκει σ' αυτούς. Αυτά είναι λόγια των κατεχόντων. Υποστηρίζουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι ανήκουν στη γη και ότι είναι έγκλημα να τους πάρει κανείς από κει.

Μετάφραση από το ANARCHY
(καλοκαίρι '86)

Τα στοιχεία για την Peabody πάρθηκαν από την BLACK FLAG

Εδώ παραθέτουμε μερικές διευθύνσεις για ομάδες που δουλεύουν για την υποστήριξη των ανθρώπων του Big Mountain:

* The Big Mountain Legal Defense
Offense Committee, 2501 N. 4th St Suite 18,
Flagstaff, AZ 86001

*Kansas City Big Mountain Support Group
P.O. Box 6130, Kansas City
MO 66106

*The Lawrence Big Mountain Project
P.O. Box 1893 Lawrence
KS 66044

Η σιωπή γύρω από την Ουγγρική επανάσταση έχει να κάνει με το γεγονός ότι η ίδια η εξέλιξη της κατέδειξε στην πράξη την αχρηστία των επεζεργασμένων «θεωριών» για το λαό, αφού ο ίδιος ο λαός χωρίς «επαναστατική θεωρία» και «επαναστατική ηγεσία», μέσα σε λίγες μόνο μέρες έκανε σκόνη τον κρατικό μηχανισμό και το πανίσχυρο κομμουνιστικό κόμμα, οικοδομώντας ταυτόχρονα μιά καλύτερη κοινωνία, δίχως να μπει καθόλου στο κόπο να χρησιμοποιήσει στο ελάχιστο την παλιά εξουσιαστική δομή...

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι κοινωνικές αντιθέσεις στην ανατολ. Ευρώπη βρίσκονταν σε ένταση μετά το θάνατο του Στάλιν το '53 και την «αποθεοποίησή του» στο 20ο συνέδριο του ΚΚΣΕ (Φεβρ. '56). Η ελπίδα που απλώθηκε για ελάφρυνση της λεπλασίας και κυριαρχίας από τους Ρώσους και την Κομμουνιστική Γραφειοκρατία, έγινε η σπίθα κοινωνικών γεγονότων στην Πολωνία - όπως η εργατική εξέγερση του Πόζναν - αλλά και πλατειών ανακατατάξεων στους κόλπους της ίδιας της γραφειοκρατίας.

Η προώθηση του Γκομούλκα στην εξουσία σε βάρος των σταλινικών έδωσε θάρρος και στους κύκλους των κομμουνιστών διανούμενων και φοιτητών της Ουγγαρίας που από καιρό διέδιδαν κριτικές και διαμαρτυρίες για την ολοκληρωτική φύση του καθεστώτος. Οι απόψεις αυτές στόχευαν στον εκδημοκρατισμό και την ανεξαρτησία από τους Ρώσους χωρίς να θίγουν την ίδια την ουσία της καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Οι κύκλοι αυτοί προωθούσαν την επιστροφή στην εξουσία του Ίμρε Νάγκυ, ενός κομμουνιστή ηγέτη παραμερισμένου από τους σταλινικούς.

Τα προλεταριακά στρώματα όμως δεν αρκούνταν στην αποκατάσταση των παλιών εξουσιαστών και χλεύαζαν τις ενδοκομμουνιστικές αντιθέσεις. Το ανέκδοτο της μόδας ήταν τότε: «ποιά είναι η διαφορά μεταξύ ενός μαρξιστή κι ενός χριστιανού; Ο χριστιανός πιστεύει στη μετά θάνατο ζωή ενώ ο Μαρξιστής στην μετά θάνατο αποκατάσταση». Το αίτημα που κέρδιζε τις καρδιές των εργατών ήταν η εργατική αυτοδιεύθυνση.

Η διαδήλωση της 23ης Οκτωβρη '56 που οργάνωσαν οι διανούμενοι και οι φοιτητές για την Πολωνο-ουγγρική αλληλεγγύη και την ανεξαρτησία από τους Ρώσους, συμπύκνωσε τα

γεγονότα σε λίγες μόνο μέρες. Μέχρι το βράδυ η συγκέντρωση πλαισιώθηκε αυθόρμητα από διακόσιες χιλιάδες νέους, εργάτες και φοιτητές που δεν έδειχναν, καμιά διάθεση πιά να γυρίσουν στα σπίτια τους. Παρέμεναν μέχρι αργά σιωπηλοί στις πλατείες καίγοντας τις εφημερίδες του κόμματος. Ο γενικός γραμματέας Γκεράι με ραδιοφωνικό μήνυμα είχε απειλήσει τους διαδηλωτές και τους είχε αποκαλέσει καθάρματα.

Έκατο χιλιάδες κόσμου με μιά αντιπροσωπεία πήγαν στη Ραδιοφωνία για να μεταδώσουν τα αιτήματά τους. Μιά άλλη ομάδα από τρεις χιλιάδες διαδηλωτές γκρέμισε το επτάμετρο άγαλμα του Στάλιν και το δέλυσε μέσα σε γενική ευθυμία. Στις 11 το βράδυ οι δήμοι της Α.Β.Ο. (Μυστική Αστυνομία Ασφαλείας) που φρουρούσαν το Ραδιοφωνικό Μέγαρο άνοιξαν πυρ με πολυβόλα ενάντια στα πλήθη που αγρυπνούσαν. Οι δεκάδες νεκροί έδωσαν το σύνθημα της εξέγερσης και η Βουδαπέστη ξύπνησε. Ο λαός περνά άμεσα κι αυθόρμητα στην επίθεση ενάντια στα κέντρα, το έμβλημα και τα στελέχη του καθεστώτος. «Η επανάσταση εκδηλώθηκε με το πραγματικό της κίνητρο: την καταστροφή του Κρατικού και κομματικού μηχανισμού».

Αρχίζει γενική απεργία διαρκείας, γίνεται εφοδιασμός σε οπλισμό απ' τα εργοστάσια όπλων και από τους στρατιώτες που συναδελφώνονται με τους επαναστάτες. Ένοπλες ομάδες καταλαμβάνουν στρατηγικά σημεία της πόλης ενώ το Ραδιοφωνικό μέγαρο καταλαμβάνεται με επίθεση. Το πρωί της 24ης Οκτ. ειδική έκδοση της «Ελεύθερης νεολαίας» αναγγέλλει «οι δρόμοι μας ανήκουν».

Κάτω από την πίεση των γεγονότων, ο «δημοφιλής Νάγκυ» διορίζεται πρωθυπουργός από

γές των ασφαλιτών που συνεχίζονται και μετά τις 27 Οκτ. που ο Νάγκυ διέλυσε τη μισητή Α.Β.Ο. γιά να κατευνάσει το λαό και να σώσει τους ασφαλίτες.

Στο μεταξύ μέσα στη σύγχρονη που επικρατεί η Ρωσική διοίκηση κατανοεί ξαφνικά το αδιανότητο. Δύο τεθωρακισμένες μεραρχίες αδυνατούν να καταστείλουν με τα βαρεία τους όπλα τον μαχόμενο λαό. Δεκάδες τανκς έχουν βγει εκτός μάχης ενώ το μεγαλύτερο μέρος του Ρωσικού στρατού είναι φιλικό προς τον αγώνα των Ούγγρων παραμένει ουδέτερο. Στην πλειοψηφία τους οι Ρώσοι στρατιώτες αρνούνται να πυροβολήσουν το λαό, ενώ αρκετοί συναδελφώνονται ανοιχτά με τους επαναστάτες που στα αιτήματα τους προσέθετουν την «παραχώρηση αυτού στους Ρώσους».

Όσο για τον τακτικό Ουγγρικό στρατό που αποτελούνταν από νεαρούς αγρότες στην πλειοψηφία του ήταν φιλικός προς την εξέγερση. Όταν ο Νάγκυ έστειλε Ούγγρια τεθωρακισμένα γάντια καταλάβουν τον στρατώνα Κίλιαν - που εφοδίαζε με όπλα τους επαναστάτες - τα πληρώματα τους ενώθηκαν με τον αγώνα του λαού.

Ασφαλίτες της ΑΒΟ εξουδετερώνονται και εκτελούνται

διαδηλώσεων και των συγκρούσεων, πράγματι, οι εργάτες γύρισαν στα εργοστάσια κι έδιωξαν με τις κλωτσίες τους κομματικούς, σχηματίζοντας με άμεση - δημοκρατία τα εργατικά συμβούλια που οργάνωσαν τη συνέχεια της δράσης και την εργατική αυτοδιεύθυνση.

Τα συμβούλια απλώθηκαν με ταχύτητα σ' όλους τους χώρους δουλειάς στη Βουδαπέστη και τις πόλεις της Ουγγαρίας. Ακόμη και οι αγρότες σχημάτισαν συμβούλια σε πολλές περιοχές. Φτιαγμένα από την άμεση δράση των εξεγερμένων έγιναν το εργαλείο της μαχόμενης επανάστασης, χώρος άσκησης του ελεύθερου λόγου και των ελεύθερων εκλογών άμεσα ελεγχόμενων κι ανακλητώς εκπροσώπων από την γενική συνέλευση των εργατών. Μιά από τις πρώτες αποφάσεις όλων των συμβούλων της χώρας - δείχνοντας έτσι την ενότητα και τον χαρακτήρα της επανάστασης - ήταν το διώχμιο απ' όλους τους χώρους δουλειάς των κομματικών οργανώσων και των συνδικάτων. Τα συμβούλια χωρίς άλλο ενδιάμεσο όργανο μετέφεραν την ελεύθερη έκφραση των εργαζομένων τόσο σε περιφεριακό όσο και σε πανεθνικό επίπεδο, εγκαθιστώντας στην ουσία μιά Συμβούλιακή δημοκρατία, δείχνοντας ότι οι επαναστάτες δεν έχουν τη δεύτερη επίθεση αλλά προς το παρόν η επανάσταση έχει νικήσει.

Στρατιωτικό όχημα κατεστραμένο από τη μολότοφ των Ρώσων στρατιώτες

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Απ' την αρχή της επανάστασης η ιδέα της οργάνωσης επαναστατικών συμβουλίων είχε μεγάλη απήχηση αφού κάθε άλλη μορφή οργάνωσης ως τότε δεν ήταν παρά παράρτημα του Κράτους-Κόμματος (τα συνδικάτα κλπ.). Ένα από τα συνθήματα των μεγάλων αυθόρμητων συγκεντρώσεων της 23ης Οκτ. ήταν η αυτονομία των εργατών από το Κόμμα-Κράτος και η δημιουργία εργατικών συμβουλίων.

Η άμεση απάντηση από το κόμμα ήταν απειλές και ένοπλες επιθέσεις κατά του λαού αλλά την επόμενη μέρα μπροστά στην εξάπλωση της εξέγερσης και της γενικής απεργίας σ' όλη τη χώρα, το κόμμα δέχτηκε τη σύστασή τους. Σκοπός του ήταν να εντυπωσιάσει και να κατευνάσει τους εργάτες για ν' αποτρέψει την επανάσταση. Έτσι οργανώθηκαν «εργατικά» συμβούλια αποτελούμενα από τους διευθυντές, τους γραμματείς των κομματικών οργανώσεων, τους επικεφαλής των συνδικάτων και μερικούς πειθαρχημένους εργάτες. Οι εγκάθετοι των συμβουλίων αυτών κάλεσαν τους απεργούς να γυρίσουν στη δουλειά τους. Στην ανάπτυξη των

Με τα συμβούλια οργανώθηκε η πολιτική της απεργίας και ο εξοπλισμός των εργατών. Άλλα αντιμετωπίστηκαν όσο μπορούσαν και τα οικονομικά προβλήματα υλοποιώντας τις

μέχρι τότε διεκδικήσεις. Οι νόρμες εργασίας καταργήθηκαν εκ των πραγμάτων, συνεχίσθηκε η μισθοδοσία των απεργών με αυξήσεις κι οργανώθηκε ο επισιτισμός με απευθείας συναλλαγές με τους εξεγερμένους αγρότες - που χαν αποτινάζει τα Κολχός - κάτεργα με τις υποχρεωτικές παραδόσεις στο Κράτος και την εξουσία των Γραφειοκρατών.

Τα κατά χώρους δουλειάς συμβούλια συνέστησαν τα περιφερειακά κι αυτά το Επαναστατικό συμβούλιο της Μείζονος Βουδαπέστης, σε μιά περιοχή με δύο εκατομμύρια κατοίκους. Το συμβούλιο αυτό εξελίχθηκε σαν τη μόνη πραγματική πολιτική δύναμη αφήνοντας το κράτος και το κόμμα να υπάρχουν μόνο στη σκιά των σοβιετικών αρμάτων ιδιαίτερα μετά τη δεύτερη επίθεση στις 4 Νοέμβρη '56.

Η μαχόμενη επανάσταση έφθασε σε δύο εβδομάδες, στα δρια καταστροφής του παλιού κόσμου και κατέδειξε, απ' την μιά τη βίαιη επιθυμία γιά το γκρέμισμα της ταξικής και εξουσιαστικής κοινωνίας· κι απ' την άλλη τη δυνατότητα όλων των καταπιεσμένων να κερδίσουν στη μάχη με το κράτος την πλήρη ελευθερία έκφρασης. Μέσα στο κοινωνικό πόλεμο κατακτήθηκε η αυτοοργάνωση, η αυτενέργεια κι η αυτοδιεύθυνση κι άρχισε η συλλογική διαμόρφωση νέων μορφών ελεύθερης οργάνωσης της κοινωνικής, οικονομικής και προσωπικής ζωής των ανθρώπων.

Η ιδιαίτερη αναφορά στα εργατικά συμβούλια γίνεται γιατί με την οργάνωσή τους βάζουν σε πρώτη γραμμή επαναστατικές πρακτικές που έχουν να κάνουν με το όραμα μιάς άλλης κοινωνίας που αφορά όλους τους ανθρώπους κι όχι μόνο τους εργάτες. Η άμεση - δημοκρατία δίνει αποφασιστικό χτύπημα στην πολιτική εξουσία και θεμελιώνει την αληθινή ισότητα, ενώ η συλλογικότητα γίνεται εφικτή σε κάθε σφαίρα της ανθρώπινης δραστηριότητας με την αυτοοργάνωση. Όσο γιά την αυτοδιαχείριση που καταργεί το νόημα της διαίρεσης σε διευθυνόντες και διευθυνόμενους, έγινε φανερό ότι βρίσκεται πολύ πιό πέρα από την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας και την εθνικοποίηση και δεν προστίθεται στο υπάρχον εξουσιαστικό σύστημα (π.χ. Γιουγκοσλαβία) αλλά πραγματώνεται μόνο στην καταστροφή του.

Με τα συμβούλια, η επαναστατική δραστηριότητα του λαού δεν στράφηκε μόνο ενάντια στην πολιτική καταπίεση και οικονομική εκμετάλλευση αλλά

προχώρησε και στην οργάνωση μιάς νέας συλλογικής ζωής που «ανήγγειλε επίσημα ότι οι άρχουσες μειοψηφίες όλου του κόσμου είναι περιττές».

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Το ότι η Ουγγρική επανάσταση ήταν μιά επανάσταση της νεολαίας είναι φανερό τόσο στον κοινωνικό πόλεμο που διεξήχθη στους δρόμους και τις πλατείες, όσο και στα εργατικά συμβούλια.

Οι νέοι εργάτες ήσαν τα πιο αυθόρυμητα κι επαναστατικά στοιχεία στα εργοστάσια και τα κολαστήρια της σοσιαλιστικής εργασίας και «άμιλλας». Αν οι μεγαλύτεροι εργάτες σκέφτονταν ίσως τις συνέπειες και τ' αντίονα του Ρώσικου κολοσσού, οι νεολαίοι επάνδρωσαν με ενθουσιασμό την άμεση κι ένοπλη επαναστατική δράση και ταυτόχρονα αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη γιά την οργάνωση των συμβούλιων.

Αλλά και ο ένοπλος χαρακτήρας της επανάστασης καθόρισε ότι το κύριο ρόλο στη μάχη τον είχε η νεολαία. Απ' την αρχή της εξέγερσης οι νέοι δεν περιορίστηκαν σε διαδηλώσεις αλλά προχώρησαν στην εξουδετέρωση των σωμάτων ασφαλείας και των Ρώσικων τανκς.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι δεκατετράχρονοι και δεκαπεντάχρονοι μαχητές της πλατείας Σένα (στη Βουδαπέστη) που εξορμώντας από τα οδοφράγματα με μολότωφ, αντιστάθηκαν με επιτυχία στις σοβιετικές επιθέσεις. Με γέλια και ζητωκραυγές υποδέχονταν την καταστροφή την υποχώρηση

ση των τανκς, μεταμορφώνοντας τον κοινωνικό πόλεμο σε γιορτή. Το είδος της μάχης στην πλατεία Σένα εξαπλώθηκε σ' όλη τη Βουδαπέστη και το κοινωνικό αντάρτικο της πόλης ανάγκαζε τα τανκς να μένουν συγκεντρωμένα μακριά απ' τα μαζικά κέντρα αντίστασης και να μην ξανοίγονται στους δρόμους όπου οι μικροί διάβολοι με τις μολότωφ εμπόδιζαν τη διέλευση. «Η νεολαία αυτή χωρίς παράδοση, χωρίς δεσμούς, εξαθλιωμένη και καταπιεσμένη έδειξε στο σύγχρονο κόσμο τον σωστό δρόμο»

άρχισαν να περνούν τα σύνορα της Ουγγαρίας απ' όλες τις πλευρές της χώρας. Ο Νάγκυ ανίκανος πιά να κάνει οτιδήποτε, προσπάθησε να προσεταιρισθεί τους επαναστάτες και κήρυξε την ουδετερότητα της χώρας από το σύμφωνο της Βαρσοβίας ζητώντας την αποχώρηση των Ρώσων. Το Κρεμλίνο φοβούμενο την ενδυνάμωση της επανάστασης στο εσωτερικό της χώρας και την επέκτασή της στις γειτονικές, εξαπέλυσε τη δεύτερη κι ολοκληρωτική του επίθεση το ξημέρωμα την 4η Νοέμβρη '56.

Η επανάσταση έσβησε μέσα στη σφαγή των Ούγγρων εργατών και νεολαίων και οι κρατιστές επικύρωσαν με αίμα το δικαίωμα να κυβερνούν. 30.000 νεκροί και διακόσιες χιλιάδες πρόσφυγες ακολούθησαν την εισβολή των Ρώσων. Οι Ούγγροι νικημένοι από τα όπλα, συνέχισαν τον αγώνα με τη γενική απεργία - που κρατούσαν τα εργατικά συμβούλια επί πολλές εβδομάδες - κάτω από συνθήκες κατοχής, βίας και τρομοκρατίας. Άλλα κι όταν η απεργία έπαψε από τη λιμοκτονία και την εξαθλίωση των αγωνιστών, η αντίσταση δεν έπαψε για καιρό (διαδηλώσεις κι απεργίες συνεχίσθηκαν μέχρι και το 1959).

Η αυτονόητη πλήρης ελευθερία λόγου κι έκφρασης έδωσε ένα χαρακτήρα ετερόκλητο και συγκεχυμένο στην Ουγγρική επανάσταση αφού συμμετείχαν σ' αυτήν το σύνολο των ανθρώπων και των κοινωνικών στρωμάτων. Ο πολυποίκιλος αυτός χαρακτήρας δεν σημαίνει όμως την «σκοτεινότητα» ή την «μηκαβαρότητα στους σκοπούς της επανάστασης, αντιθέτως ανταποκρίνεται στο εύρος των αναγκών, των επιθυμιών, των ιδεών και των διεκδικήσεων εκατομμυρίων ανθρώπων που εγκαταλείπουν την παθητικότητά τους και συμμετέχουν, με όλη τους την ενεργητικότητα στη διαμόρφωση μιάς ελεύθερης κοινωνίας.

Το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς με τη μία ή την άλλη διεκδίκηση των επαναστατών δεν έ-

Η 2η ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Το Κρεμλίνο είχε δώσει στο Νάγκυ μιά μικρή παράταση χρόνου γιά να ελέγξει την κατάσταση ενώ νέες σοβιετικές μονάδες

Μιά ολόκληρη στρατιά από 200 χιλιάδες στρατιώτες, χιλιάδες άρματα, πυροβολικό και αεροπορία με αντικειμενικούς στόχους την έξουδετέρωση του κοινωνικού αντάρτικου στις πόλεις και την καταστροφή των μαζικών κέντρων αντίστασης στις οχυρωμένες πλατείες, τους στρατώνες και τα εργοστάσια. Η κυβέρνηση έκανε μιά έκκληση στον Ο.Η.Ε. και κατέφυγε στις ξένες πρεσβείες. Ο λαός όμως δεν τρομοκράτηκε. Επί πολλές μέρες συνεχίσθηκαν οι σφοδρές μάχες αντίστασης ενάντια στους Ρώσους και τους ασφαλτούς που βγήκαν απ' τις τρύπες τους.

«Θα λερώσουμε με την αιματοβαμμένη Ούγγρικη λάσπη τα χαλιά των σαλονιών σας. Μάταια μας μπάζετε σπίτια σας - εμείς παραμένουμε ξεσπιτωμένοι. Μάταια μας ντύνετε με καινούργια ρούχα - εμείς παραμένουμε κουρελήδες... Στα καλντερίμα μας υπάρχουν ακόμα πέτρες για να χτιστούν οδοφράγματα.... Έχουμε ακόμα καθαρές συνειδήσεις γιά ν' αντιμετωπίσουμε τα όπλα.»

Νεαρός εργάτης «κρεμά» τον κομμουνιστή ηγέτη Ράκοζι

ΕΞΑΡΧΕΙΑ:

Ποιός θυμάται την επιχείρηση «ανάπλαση»;

«Με το πρόγραμμα αναβάθμισης, ανάπλασης και εξυγίανσης από το υπουργείο Χωροταξίας τα Εξάρχεια θα παύσουν να είναι γκέτο περιθωριακών ατόμων, που

προκαλούν πολιτικές και κοινωνικές αναστατώσεις»
Κουλουμπής: Ελευθεροτυπία 30.4.86

Αλλαγή φρουράς και πάλι στα Εξάρχεια. Αυτή τη φορά «αξιοσέβαστοι» επιστήμονες, οι αρχιτέκτονες, οι μπάτσοι των υπουργείων τους παρέλαβαν τη σκυτάλη για την πάταξη των Εξαρχείων. Ο Κύριοι λακέδες του Κράτους αφού κλειστήκανε επί πολλές ώρες και ημέρες σ' ένα γραφείο, ετοίμασαν να μας σερβίρουν την κρύα σούπα της καταστολής (τη ζεστή τη τρώμε από τα ΜΑΤ και ΜΕΑ) με το πρόγραμμα «αναβάθμισης», «ανάπλασης» και «εξυγίανσης» της περιοχής Εξαρχείων. Ο ξανασχεδιασμός όλης της περιοχής, Μουσείο, πλατεία Στρέφη, ο εωραιόμoς των καταστημάτων, η δημιουργία πεζόδρομων και η απομάκρυνση των bar, είναι το σχέδιο που καλείται να επιτύχει τη δυσφήμιση, την απομόνωση, και την απομάκρυνση των ανθρώπων που συχνάζουν σ' αυτή. Η καταστολή φορώντας τη μάσκα της πολεοδομίας έρχεται να συνεισφέρει στο έργο της χειραγώγησης και της επαναφομοίωσης των εξαρχείων, να δώσει τη χείρα βοηθείας, στις Ένοπλες συμμορίες του Δροσογιάννη.

Το κράτος ξέρει ότι τα εξάρχεια αποτελούν εστία ανθρώπων με κοινό χαρακτηριστικό, το δυσβάσταχτο αίσθημα της επιβίωσης. Τέτοιες εστίες υπάρχουν κι άλλες μέσα στην κοινωνία, και η ταχική του κράτους είναι η απομόνωση και κατόπιν η εξόντωσή τους. Η ύπαρξη τέτοιων χώρων, ιδίως στο κέντρο της πρωτεύουσας, αποτελούν σημείο αναφοράς ή και πόλο έλξης «αντικοινωνικών» ατόμων. Η συνέρεσή τους αποτελεί κίνητρο για επικοινωνία, χωρίς αυτή να είναι πάντα δυνατή. Το κράτος εναπέντει το κίνδυνο αυτό, ένα ραντεβού που δεν έχει κανονιστεί από την προξενήτρα της αποζένωσης.

Έτσι αρχίζει τη διείσδυσή του για να διαβρώσει ιδεολογικά αυτούς τους χώρους να τους κατευθύνει σε εναλλακτικές μορφές καταπίεσης, να τους ξεγελάσει είτε με ελεγχόμενες συνδικαλιστικές αναζητήσεις, είτε με ειρηνιστικούς αυνανισμούς, ή και να εκμεταλλευτεί την απελπισία τους για να τους σκοτώσει με ηρωίνη. Όταν η ιδεολογική αποβλάκωση πάνε λίγο ή καθόλου τότε ισχύει το ρητό «όπου δε πίπτει λόγος πίπτει ράβδος». Σαν κάτοχοι του λόγου ανέλαβαν τώρα οι αρχιτέκτονες, που συνιστούν ιδεολογία πολεοδομική για τον «καθαρισμό» των εξαρχείων από τ' «αντικοινωνικά στοιχεία». Φυσικά η ράβδος παραμονεύει να ολοκληρώσει το έργο αυτό ανά πάσα στιγμή.

Στους αρχιτέκτονες που σχεδίασαν την ανάπλαση των εξαρχείων, αναγνωρίζουμε τους ίδιους που χτίζουν καθημερινά τη ζωή μας μέσα σε πόλεις τερατουργήματα, μνημεία πλήξης

ζωής μας από το Κράτος ας γίνει με την καθημερινή άρνησή του. Στη δολοφονία της ζωής μας από το Κράτος δεν πρέπει να δηλώσουμε συμμετοχή. Ούτε το σχέδιο εξάρχεια, ούτε οποιδήποτε άλλο για το πως θα ζήσουμε θα μας βρει συνένοχους. Το Κράτος μεθοδεύοντας προσεχτικά το σχεδιασμό της πόλης σκοπεύει να ελαχιστοποιήσει την πιθανότητα σύναντησης των ανθρώπων που θα εκφράσουν οργανωμένα την άρνησή τους στην εξουσία. Χρησιμο-

ράσει κι εδώ. Ας μην αφήσουμε τις δικές μας μνήμες κι αυτών που θά ρθουν μετά, να τις οδηγήσει, να τις σύρει το κράτος στην ανυπαρξία. Αν η Πλάκα υπήρξε το σταυροδρόμι της συνάντησης των ελλήνων με τα ξένα πρωτοποριακά ρεύματα, μουσικά και κοινωνικά, τώρα δεν είναι παρά χώρος κατανάλωσης τουριστικών ειδών. Στο μοντέλο της παραδοσιακής συνοικίας που λανσάρεται από το Κράτος για τα εξάρχεια, με τα μαγαζιά λαϊκής τέχνης, με την μπόχα

Η μάσκα του δολοφόνου κράτους είτε φασιστική το '73, είτε δημοκρατική το '80, είτε σοσιαλιστική σήμερα, μας έδειξε ότι είναι το ίδιο αιμοχαρής. Η αναβάθμιση των εξαρχείων είναι το άλλοι για το φασισμό τους που υπομένουμε καθημερινά με άγριους ξυλοδαρμούς και προληπτικές συλλήψεις. Είναι το άλλοι για τα ΜΑΤ και ΜΕΑ που στο διάστημα των τελευταίων χρόνων πολύ συχνά η δημοκρατικότητά τους παθαίνει κράμπα κι αποφασίζουν να της ζεμουδιά-

ποιώντας την πολεοδομία και την αρχιτεκτονική (φυσικά κι όλους τους άλλους καταστατικούς μηχανισμούς που διαθέτει) θέλει να εξαλείψει τους χώρους εστίες, όπου εκδηλώθηκαν ή θα εκδηλωθούν οι στάσεις απέναντι στο Κράτος. Το σχέδιο εξάρχεια, σε συνδυασμό με το πρόγραμμα απομάκρυνσης όλων των πανεπιστημιακών σχολών από το κέντρο, το νέο σύστημα ταυτοτήτων (ΕΚΑΜ) για ολοκληρωτικό έλεγχο της προσωπικής ζωής μας, την προώθηση «αντιτρομοκρατικών» νόμων, και την προσπάθεια που έκαναν και θα ξανάκανουν να ποινικοποιήσουν τον όρο περιθωριακός (ΜΑΓΚΑΚΗΣ), το Κράτος στρέφει τις προσδοκίες του στό να κτίσει μια πόλη Μουσείο, όπου θα γίνουμε τ' αριθμημένα εκθέματά του.

Η πρόταση του κράτους δεν είναι παρά η λήθη της ζωής μας, η παραχάραξη της μνήμης μας και η μεταβολή της ιστορίας σε αρχαιολογία.

Οι οργανωτές του θεάματος ήρθαν τώρα στα εξάρχεια με τον αέρα της επιτυχίας. Αφού πέρασε στην Πλάκα γιατί να μην πε-

των γκαλερί και με μαλακισμένους διανοούμενους που θα επιδίδονται σε κοπρολαγνείς μέσα σε πνευματικά στέκια νεολαίων, αναγνωρίζουμε την αγωνία των Κρατιστών, για να ξέχασουμε την ενοχή τους για τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά (17.11.85) στην οδό Στουρνάρα από το μπάτσο Μελίστα. Είναι το Κράτος που θέλει επίσης να ξέχασουμε τη δολοφονία του Κουμή και της Κανελλοπούλου από τα ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο του '80.

σουν στα εξάρχεια.

Ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία είναι αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη. Αντισταθείτε στη δολιότητα των σχεδίων του Κράτους. Το κάψιμο της δικιστικής μαλακίας που μας περιβάλλει θα πρέπει να είναι η αρχή κάθε σχεδίου αρχιτεκτονικής ανάπλασης του χώρου. Ο προγραμματισμός του κράτους για τη ζωή μας δεν πρέπει να περάσει ούτε στα εξάρχεια ούτε οπουδήποτε άλλου.

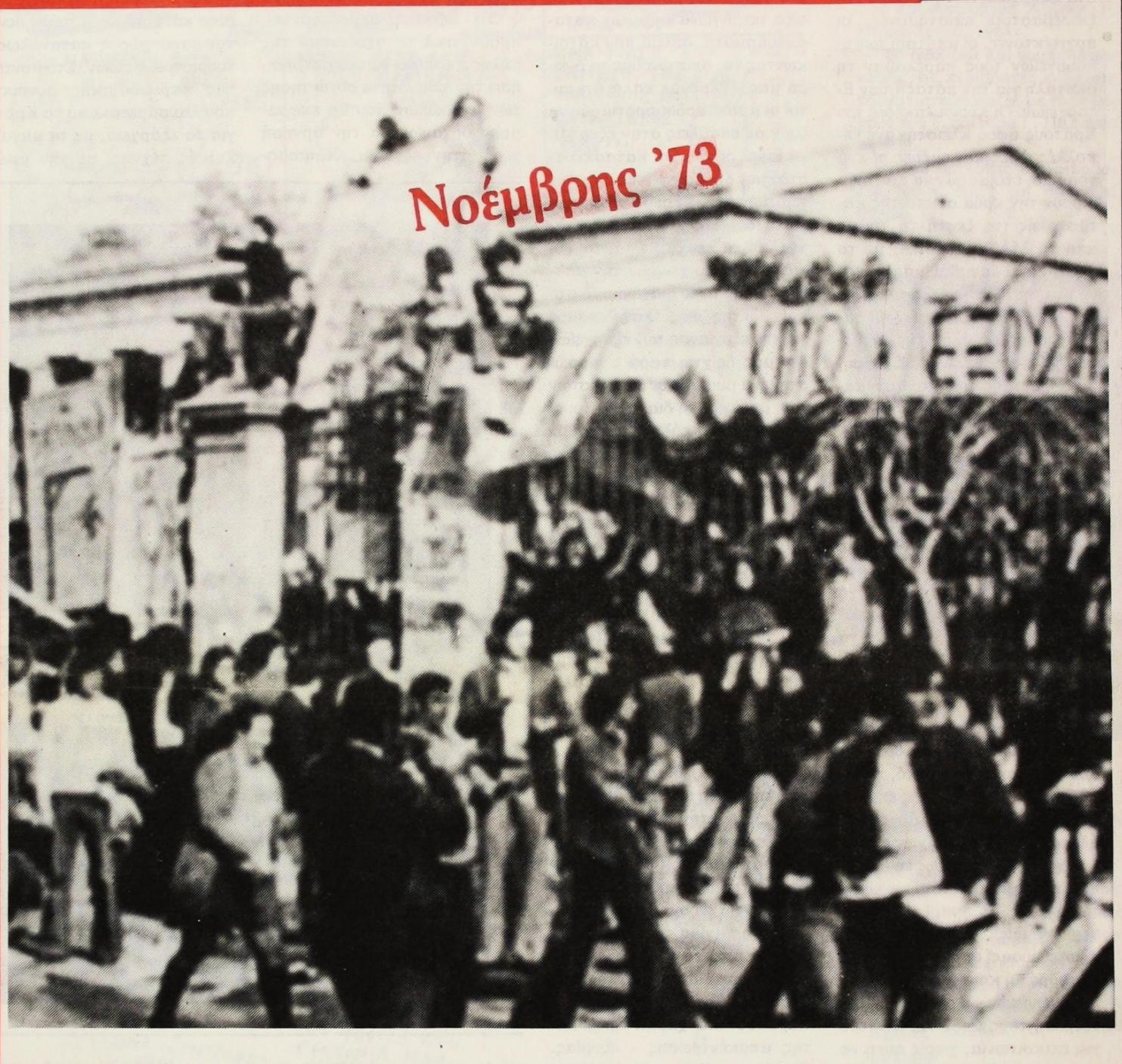
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Νοέμβρης
'80

Νοέμβρης
'85

«Θα λερώσουμε με την αιματοβαμμένη λάσπη τα χαλιά των σαλονιών σας. Μάταια μας μπάζετε σπίτια σας – εμείς παραμένουμε ξεσπιτωμένοι. Μάταια μας ντύνετε με καινούργια ρούχα – εμείς παραμένουμε κουρελήδες... Στα καλντερίμια μας υπάρχουν ακόμη πέτρες για να χτιστούν οδοφράγματα... Έχουμε ακόμα καθαρές συνειδήσεις για ν' αντιμετωπίσουμε τα όπλα.»

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ